

Néhány szó egy szellemi aranybányáról

A 61 éves Bartha Gyula

Erdész, ki komolyan vetted hivatásodat, nem teheted meg, hogy ne olvasd el Bartha Gyula tavaly megjelent életművét az Erdészüdv, vadászüdv közel ezeroldalas kötetét. Valóságos szellemi csemegében lesz részed, hiszen olyasvalaki életébe pillanthatasz be, aki Selmechánya

akadémiai padjait, utcaköveit és csap-székeinek székeit koptatta. A napló alapján készült kötet születésénél egész csapat bábáskodott. *Oroszi Sándor*, a szerkesztő, *dr. Baráth László*, *dr. Bartha Dénes*, *dr. Kárpáti László*, *Szakács László* lektorok és *Barátossy Gábor*, az FVM Erdészeti Hivatalának elnöke, aki hivatalból támogatta a kiadványt.

A selmeci éveket olvasva azt gondolná az ember, hogy a hallgatónak más dolga nem lévén, puskával a kezében járta a környék erdeit, és lövöldözött mindenfélét, ami elébe került. Mert a szerző lőjegyékén a verébtől kezdve a karvalyt, ölyvet is találjuk.

Fény derül arra is, hogy a szabad idejük jó részét kocsmákban töltött ifjúság miért hagyhatott hátra kötetnyi diáknótát, s hogyan születhetett a szakestély hagyománya. Mert nem az alkoholos mámor miatt kocsmáztak derék elődeink, sokkal inkább az üres gyomor és az albrétek jéghideg szobái miatt.

Olvasva a könyvet, kellő természetismerettel rendelkezőknek csak egy kis

fantázia kell még és kalandozhatnak régen letűnt erdőrengetegben. Ízelítőt kaphatunk nyelvi csemegéből is. „Ostég ha eső után az őzlábgombák ki fognak puffanni a földből.”

Megtudhatjuk, hogy Inkey báró 4018 szalonkát lőtt életében. Hogy a vadnyúlőr annak idején kelendő portéka volt. Eszünkbe juttatja a faluhelyen handlázók elnyújtott kiáltásaitnyulbőőőőőrt.....kecskebőőőőőrt.....

Bizony igaz különösen a mai zaklatott idegbajos világban, hogy „Ünnepe az maga is, ha a napot nyugodtan az erdőn tölthetjük”. Egy magyarázatnak tűnő gondolat a vadászlelektanhoz: A vad általában hangtalanul szokta a sebzéssel járó fájdalmat elviselni. Vagy – pereg visszafelé a film – „Az volt Kanizsa környékén a helyzet, hogy a szép ősi bükkösök nagyjából elfogytak, és helyükre az akácok léptek.”

El kell olvasni a könyvet. Szép lassan oldalról oldalra, ízlelgetve minden sorát, mondatát, mert hasonlót nem találunk erdészettörténetünkben.

“Nem más vitt rá, mint a megérzés, a szenvedély kölcsönössége. A belőlem kiáramló szenvedélyesség titokzatos, de forraló sugaraival átjárta a derék embert is, a zöldgallérost, a hivatásbéli társat, a sorsközösségben barátot, az erdészt.”

Pápai Gábor

Biomasszaprogram: terepszemle az erdőben

Pécsvárad. Terepszemlével egybekötött tájékoztatót tartott a tervezett biomassza erőművi program gyakorlati ismereteiről a PANNONPOWER Rt., a Mecseki Erdészeti Rt. és a Somogyi Erdészeti és Faipari Rt. vezetése a programban valamilyen formában érintett hatóságok, társadalmi szervezetek képviselői számára.

A különleges program keretében a résztvevők betekintést nyerhettek a Kárászai Erdészeti tervszerű erdőgazdálkodásába, amely területről más erdőkhez hasonlóan tüzelőanyagot szállítanak majd a biomassza erőművi program ellátására.

A tájékoztató keretében *Somosi László*, a PANNONPOWER Rt. elnöke-vezérigazgatója elmondta, hogy alig több mint egy év múlva a pécsi erőműben megkezdheti működését Közép-Kelet-Európa legnagyobb megújulóenergia-termelő blokkja. A cégvezető *Barkóczi Istvánhoz* és *Káldy Józsefhez*, a két erdészeti vállalat vezetőjéhez hasonlóan kihangsúlyozta, hogy a zöld áramot előállító projekt térségi együttműködés keretében valósulhat meg.

Mint lapunkban korábban megírtuk, az energetikai társaság mintegy 8 milliárd forintot fordít a hazai pilótaprojekt beruházásának megvalósítására. A kivitelezés során 60 százalékban magyar, azon belül helyi vállalkozásokra számítanak.

A baranyai és somogyi erdőkből származó – elsődleges ipari hasznosításra már nem alkalmas – hulladék fából készül majd a biomassza tüzelőanyag. Az erdészeti szakemberek kiemelték, hogy az új értékesítési lehetőség éppen ezért nem érinti kedvezőtlenül sem a szakipari, sem pedig a lakossági vásárlókat.

(Dunántúli Napló)

Telepítsünk, de hogyan?

A különböző európai és állami szervezetek a mezőgazdasági területek beerdősítésén fáradoznak, ám ez gyakran ütközik a tulajdonosi érdekekkel. A földhasználat átrendezésénél az állami törekvéseket csak a magántulajdonosokkal közösen lehet megoldani úgy, hogy a Kormány támogatás nyújtásával érdekeltté teszi a gazdákat is. Németországban már voltak sikeres megállapodások, és a jövőben a mezőgazdasági területek egy részén új erdőtelepítésekre lehet számítani.

Ref.: **Kovács Richárd**
(Forst und Holz 2003. január)